

WATCH IT COLLAPSE JULIUS THISSEN

Watch It Collapse is een tentoonstelling over transgender en queer zichtbaarheid, met een specifieke focus op het dystopische politieke karakter van deze tijd. Transgender en queer zichtbaarheid bestaat immers niet in een vacuüm maar is intersectioneel van aard. Dat emancipatie geen lineair proces is, werd in de afgelopen jaren pijnlijk voelbaar op vele vlakken, zoals op sociaal, economisch en ecologisch gebied. Dit zijn gevolgen van de groeiende en verstikkende greep van het neoliberalisme en fascisme. Een concreet voorbeeld hiervan is ook het stroeve populistische debat over de algeheel verontrustende (mondiale) regressie rondom lichamelijke autonomie en transgenderrechten. In *Watch It Collapse* toont Julius Thissen nieuw werk dat speciaal voor deze tentoonstelling is ontwikkeld en op een artistieke wijze reageert op deze kwesties.

Over Julius Thissen

Julius Thissen is een multidisciplinair kunstenaar en artistiek onderzoeker gevestigd in Arnhem. In diens werken worden ideeën over gemeenschap en representatie, mannelijkheid, sport en competitie onderzocht. Met diens fotografisch werk, voortgekomen uit diens praktijk als performancekunstenaar, wil Thissen verhalen creëren die de dunne lijn tussen presteren en falen onderzoeken. Deze relaties zijn sterk verbonden met de hedendaagse prestatiegerichte cultuur en de invloed van sociale verwachtingen op ons gedrag. Het werk heeft ook betrekking op diens persoonlijke ervaringen als genderqueer trans mannelijk individu. Thissen is sterk gekant tegen de dwingende en vaak binaire narratieven die worden opgelegd aan transgender en queer personen.

Thissen heeft verschillende community-based artistieke onderzoeksprojecten, symposia en tentoonstellingen georganiseerd, waarbij hen onderzoekers en kunstenaars samen heeft gebracht om intersectionele wijze, manieren te onderzoeken om het museum toegankelijker en inclusiever te maken. De projecten waren vooral gericht op de transgender- en queer gemeenschap. Dit resulteerde in het symposium *WHY AM I HERE?* in 2018, wat het resultaat was van een artist in residence die hen samen met Ali Venir organiseerde. In 2021 werd Thissen door Museum Arnhem uitgenodigd om een public in residence te creëren, wat resulteerde in de groepstentoonstelling *How Dare You Make Me Feel This Way 2022/23*.

Instellingen waar Thissen heeft deelgenomen aan tentoonstellingen zijn onder andere: UNSEEN Amsterdam, UNFAIR '22, Nederlands Fotomuseum, The Ulay Foundation, TENT Rotterdam, Showroom MAMA, Museum Arnhem, Garage Rotterdam, W139, Kunstfort bij Vijfhuizen, Metro 54, Collectie De Groen en Art Rotterdam. Thissen was genomineerd voor de Hendrik Valk Prijs, Arnhemse Nieuwe en de Warsteiner Blooom Awards. Tot slot heeft het Mondriaan Fonds Julius Thissen een stipendium voor Kunstenaar Basis toegekend.

Watch It Collapse is an exhibition exploring transgender and queer visibility, with a specific focus on the dystopian political character of our time. After all, transgender and queer visibility does not exist in a vacuum; it is intersectional in nature. In recent years, it has become painfully tangible in many areas, such as social, economic and ecological domains, that emancipation is not a linear process. This is the consequence of the growing and suffocating grip of neoliberalism and fascism. A concrete example of this can be found in the stiff populist debate about the generally disturbing (global) regression surrounding bodily autonomy and transgender rights. In *Watch It Collapse*, Julius Thissen shows new works of art that are artistically responding to these issues.

About Julius Thissen

Julius Thissen is a multidisciplinary artist and artistic researcher based in Arnhem. In their work they explore ideas about community and representation, masculinity, sport and competition. With their photographic work that stems from their practice as a performance artist, Thissen aims to create stories that explore the fine line between success and failure. These relationships are strongly linked to today's performance-oriented culture and the influence of social expectations on our behaviour. The work also relates to their personal experiences as a genderqueer trans masculine individual. Thissen strongly opposes the coercive and often binary narratives imposed on transgender and queer people.

Thissen has organized several community-based artistic research projects, symposia and exhibitions, bringing together researchers and artists to explore intersectional ways of making the museum more accessible and inclusive. These projects were mainly aimed at the transgender and queer community. The symposium *WHY AM I HERE?* organized in 2018 was the result of an artist residency that Thissen coordinated together with Ali Venir. In 2021, Thissen was invited by Museum Arnhem to create a residency for the public, which resulted in the group exhibition *How Dare You Make Me Feel This Way* in 2022-2023.

Institutions where Thissen has presented their work include UNSEEN Amsterdam, UNFAIR '22, Nederlands Fotomuseum, The Ulay Foundation, TENT Rotterdam, Showroom MAMA, Museum Arnhem, Garage Rotterdam, W139, Kunstfort bij Vijfhuizen, Metro 54, Collectie De Groen and Art Rotterdam. Thissen was nominated for the Hendrik Valk Prize, Arnhemse Nieuwe and the Warsteiner Blooom Awards. Lastly, the Mondriaan Fund has recently awarded Julius Thissen an Artist Basic stipend.

INTERVIEW MET JULIUS THISSEN OVER *WATCH IT COLLAPSE*

Dit is jouw eerste solotentoonstelling waarin alleen nieuw werk te zien is. Hoe is de tentoonstelling tot stand gekomen?

Watch it Collapse is de overkoepelende titel van een tweejarig onderzoek naar trans- en queer-zichtbaarheid in relatie tot het dystopische politieke karakter van deze tijd. Wat ik bij POST toon, zijn de eerste uitkomsten van dat onderzoek. Voor *Watch it Collapse* ben ik gaan werken met hoofdstukken. De tentoonstelling in POST is het eerste hoofdstuk dat uit dit onderzoek voortkomt.

Het eerste hoofdstuk, getiteld ‘Old Money Never Dies’, gaat over een trans-influencer genaamd ‘Max’ en diens relatie tot kapitalistische modellen. Het gaat over hoe kapitalisten profiteren van trans-influencers. ‘Old Money’ is in feite een fictief personage dat een allegorie is voor die kapitalisten en grote bedrijven die winst maken over de rug van trans-influencers. In dit eerste hoofdstuk wil ik de discrepantie blootleggen tussen de precariteit van trans-influencers en die van de kapitalisten die winst maken door middel van die influencers. Die door hun rijkdom en macht niet in een vergelijkbare precaire positie verkeren als de influencers. Tot slot is er een verhaallijn over een trans-entiteit, ‘The Unbearables’ die voortkomt uit een wereld waarin alles ingestort is, en waar ruimte is voor trans personen om ook onzichtbaar en ‘onbegeerlijk’ te kunnen zijn.

Kan je iets vertellen over de werken die betrekking hebben op het eerste karakter ‘Max’?

‘Max’ is het fictieve karakter van een trans jongen, die ook influencer is. In deze serie foto’s zien we dat ‘Max’ zich in een stadion bevindt van audities en model staat voor reclamecampagnes. We zien ‘Max’ in een castingfoto zoals in de mode industrie vaak gebruikt wordt. Ook zien we ‘Max’ in een soort auditie omgeving voor een greenscreen. Op de ondertiteling is te lezen: ‘Welcome. Could you please take your top off?’. Waarop ‘Max’ reageert: ‘Wait, I thought this was a soda commercial...!’ Op een andere foto zien wij ‘Max’ met ontbloot bovenlichaam in die bewuste frisdrankreclame. Beiden verwijzen deze beelden naar de penetrante focus op het ontblote trans lichaam. Op weer een ander beeld is ‘Max’ te zien in een Pride campagne.

We zien in de foto’s dat er iets aan de hand is met ‘Max’. Bij de Pride campagne is ‘Max’ te zien met een ‘ball gag’ in zijn mond. De ball gag verwijst naar de machtsverhouding tussen influencers en bedrijven, waarbij moderatie en controle zegevieren. Dit is iets dat mij vaak opvalt als het gaat over trans- en queer-zichtbaarheid bij influencers. Er is sprake van een complexe tweedeling. Aan de ene kant is het vaak ogenschijnlijk hyperpersoonlijk. Vaak staat er in ‘captions’ (beschrijvingen naast of onder een beeld) bijvoorbeeld informatie waar de influencer diens eigen transitie en relatie tot gender bespreekt, iets dat enorm persoonlijk is. Ook zijn de lichamen van deze personen vaak bloot, en zijn er fysieke ‘sporen’ van transitie te zien. Alsof het lichaam zichzelf voortdurend dient te bewijzen. Aan de andere kant is er sprake van een heel plat systeem van commodificatie (het handelbaar maken van iets). Het persoonlijke wordt gekoppeld aan het beeld, maar vaker wel dan niet wordt dat allemaal gestuurd vanuit de bedrijven die als hoofdzakelijk doel hebben om winst te maken, economisch of sociaal. Die bedrijven modereren wat er in zo’n ‘caption’ naast een beeld staat. Terwijl een deel van de gemeenschap die opkijkt naar zo’n influencer denkt dat het een hyper-individuele, zelfs activistische politieke uitspraak is

INTERVIEW WITH JULIUS THISSEN ABOUT *WATCH IT COLLAPSE*

This is your first solo exhibition in which you show only new works. How did the exhibition come about?

Watch it Collapse is the umbrella title for a two-year research into trans and queer visibility in relation to the dystopian political nature of our times. What I show at POST are the first results of this project. I started working with chapters for *Watch it Collapse*. So, the exhibition in POST shows the first chapter to emerge from this research project.

The first chapter, titled “Old Money Never Dies,” is about a trans influencer named “Max” and his relationship to capitalist models. It talks about how capitalists take advantage of trans influencers. “Old Money” is basically a fictional character, an allegoric embodiment of those capitalists and big corporations that make profits using trans influencers. In this first chapter, I want to expose the discrepancy between the precarity of the trans influencers on the one side, and the privilege of the capitalists who make a profit by means of those influencers on the other. Given their wealth and power, they are not in a similar precarious position as the influencers. Finally, there is a storyline about a trans entity, “The Unbearables”, which arises from a world in which everything has collapsed, and where there is room for trans people to also be invisible and “undesirable”.

Can you tell us about the works related to the first character, “Max”?

“Max” is the fictional character of a trans boy, who is also an influencer. In this series of photos, we see that “Max” is auditioning and modelling for advertising campaigns. We see “Max” in a casting photo, as it is often used in the fashion industry. We also see “Max” in a kind of audition environment in front of a green screen. The caption reads: “Welcome. Could you please take your top off?”. To which “Max” responds: “Wait, I thought this was a soda commercial...”. In another photo we see “Max” with a bare upper body, performing in that specific soft drink commercial. Both these images refer to the penetrating focus on the naked trans body. In yet another image, “Max” can be seen in a Pride campaign.

In the photos, we clearly see that something is going on with “Max”. In the Pride campaign, “Max” can be seen with a “ball gag” in his mouth. The ball gag refers to the power balance between influencers and companies, where moderation and control prevail. This is something that often strikes me when it comes to trans and queer visibility among influencers. There is a very complex dichotomy. On the one hand, it is often seemingly hyper-personal. For example, captions often contain information in which the influencer discusses their own transition and relationship to gender, something that is extremely personal. The bodies of these people are also often naked, and physical “traces” of their transition can be seen. As if their body constantly needs to prove itself. On the other hand, there is a very flat system of commodification, of making their identity tradable. The personal is linked to the image, but, more often than not, all of that is driven by the companies whose primary goal is to make a profit, economically or socially. Those companies moderate the captions in addition to the image. While part of the community looks up to influencers and thinks it is a hyper-individual, even activist political statement that they are making, I want to question and complicate that position. In fact, I would like to completely tear it down. Especially because, within this model, young , white, able-bodied and “desirable” individuals get a stage, while a large part of the community remains invisible. It is also a vulnerable

die zij doen. Die positie wil ik bevragen en bemoeilijken. Sterker nog, ik wil dat het liefste helemaal om zeep helpen. Zeker omdat binnen dit model, waarbij vaak jonge, witte, *able bodied* en ‘begeerlijke’ individuen een podium krijgen, een groot deel van de gemeenschap achter en onzichtbaar blijft. Ook is het een kwetsbaar model: op het moment dat bedrijven door politieke druk of om andere economische belangen concluderen dat die markt zogenaamd uitgeput is, staan de influencers met lege handen. Om dit symbolisch te vangen zien we ‘Max’ ook off screen sterven.

Dan het tweede karakter, ‘Old Money’. Die staat symbool voor machtige bedrijven en personen die verdienen aan trans-influencers. Kan je iets meer vertellen over dit personage en hoe dat zich verhoudt tot ‘Max’?

‘Max’ staat in relatie tot ‘Old Money’ doordat hij de rijke witte mannelijke kapitalist symboliseert. Een CEO van een grote holding company waar de marketingcampagnes uitrollen waar ‘Max’ weer onderdeel van is. Afkomstig uit een rijk gezin van oud geld. ‘Old money never dies’, verwijst naar de onschendbaarheid van deze man. Een bedrijf gaat misschien ten onder door de misstappen en misdrijven van diens eigenaar, maar door de generaties lange kapitaalaccumulatie en de macht en privileges die daaruit voortvloeien, zal hij persoonlijk altijd onschendbaar zijn. Dit terwijl ‘Max’ als transgender persoon, in die zin precair is.

‘Old Money’ maakt ‘Max’ in feite koud. Bij het zien van de foto’s in dit hoofdstuk zien we dat ‘Old Money’ niet zichtbaar is zoals ‘Max’, die naakt en met gezicht en al gefotografeerd is. ‘Old Money’ heeft de luxe, het privilege en kan het zich permitteren om onzichtbaar te zijn. Dit is een symbolische vertaling van de werkelijkheid. We weten vaak niet welke personen er achter bedrijven zitten, waarmee persoonlijke aansprakelijkheid uitblijft en waarbij hun motieven onbekend blijven. In de serie voelt ‘Old Money’ gevaarlijk aan. Hij is te zien van achteren, met een typische lichtblauwe blouse zittend in een grote directeursstoel. Ook zien we een ‘casting’ map liggen met foto’s van ‘Max’ erin, waar Old Money symbolisch zijn voeten op laat rusten. Maar, niet getreurd, in het audiowerk in de ruimte ontdekken de bezoekers dat het mogelijk toch anders kan aflopen met ‘Old Money’ dan de titel van het eerste hoofdstuk doet vermoeden.

Er is duidelijk sprake van een narratief in je serie. Ik ben erg nieuwsgierig, waar dit verhaal naar toe leidt. Wat is er te zien in de werken die ingaan op het laatste karakter in de serie, en hoe pakt dat de draad op van het verhaal van de vorige twee karakters?

In het derde karakter, ‘The Unbearables’, staat een trans-entiteit centraal die voortkomt uit de ineenstorting van de wereld, en de daarbij heersende dominante systemen. Het zijn entiteiten die op iedere denkbare manier onaantrekkelijk zijn voor het instrument van commodificatie dat ‘Old Money’ gebruikte. De entiteiten zijn bedekt, eng, soms erotisch, anoniem, vervreemd en stralen vaak kracht en autonomie uit. De lichamen zijn zo vervormd en ingepakt in beschermende materialen, dat zij bijna geen lichaam meer zijn. Zij zijn iets anders geworden; zo non-conform dat het ondraaglijk wordt voor de massa. En precies dat beschermt hen. Ik wil hiermee met een nieuw voorstel komen. Een model, een transpersoon, een entiteit die niet gepakt kan worden door die kapitalistische drift. Eén die mag rusten, knokken, afstoten of verslagen mag zijn. Ik hoop een gesprek te starten over welke vormen van zichtbaarheid autonoom, toekomstbestendig en veilig(er) zijn. Zichtbaarheid is een term die vaak zonder context en

model: the moment companies conclude, due to political pressure or other economic interests, that the market is supposedly exhausted, the influencers are left empty-handed. To capture this symbolically, we also see “Max” die off screen.

Then the second character, “Old Money”; it symbolizes powerful companies and individuals who earn money using trans influencers. Can you tell us a little bit more about this character and how it relates to “Max”?

“Max” is related to “Old Money” in that the latter symbolizes the wealthy white male capitalist. A CEO of a large holding company where the marketing campaigns are made, in which “Max” plays a part. Coming from a wealthy family of old money, “Old Money Never Dies” refers to the immunity of this man. A company may go down because of its owner’s misdeeds and crimes, but through generations of capital accumulation, and the power and privileges that flow from it, he will always be personally inviolable. This while “Max”, as a transgender person, is precarious in that sense.

“Old Money” basically kills “Max”. Looking at the photos in this chapter, we see that “Old Money” is not visible like “Max” is, who is photographed naked and with his face visible. “Old Money” has the luxury or the privilege to be invisible. This is a symbolic translation of reality. We often do not know who is behind a company, which makes them personally unaccountable, their motives remain unknown. In the series, “Old Money” feels dangerous. He can be seen from behind, wearing a typical light blue blouse, sitting in a large director’s chair. We also see a casting folder with photos of “Max” in it, on which “Old Money” symbolically rests his feet. But, do not worry, via the audio work in the room, visitors can discover that things may end differently for “Old Money” than the title of the first chapter suggests.

There is clearly a narrative in your series. I am very curious where this story leads us to. What can be seen in the works that explore the final character in the series, and how does that pick up on the story of the previous two characters?

The third character, “The Unbearables”, is a trans entity that arises from the collapse of the world and its prevailing dominant systems. They are entities that are in every conceivable way unattractive for the commodification methods used by “Old Money”. The entities are covered, scary, sometimes erotic, anonymous, alienated, and they often show a sign of power and autonomy. The bodies are so distorted and wrapped in protective materials that they are almost not bodies anymore. They have become something else, something so non-conforming that it becomes unbearable for the masses. And that is exactly what protects them. I want to come up with a new proposal; a model, a trans person, an entity that cannot be caught by that capitalist drive. One that may rest, fight, repel or be defeated. I hope to start a conversation about which forms of visibility are autonomous, future-proof and (more) safe. Visibility is a term that is often claimed without context and depth, but an image is not the same as an actual representation. How can we build a future-proof and safe system ourselves, which transcends, complicates and questions the mere depiction of our bodies?

All characters raise the question of who benefits from queer campaigns and trans influencers; is it also in favour of queer visibility, or just for financial gain?

I think it is both. It is not that I am saying that any form of queer influencership with ties to companies

verdieping geclaimd wordt, maar een afbeelding is niet hetzelfde als daadwerkelijke representatie. Hoe kunnen wij zelf een toekomstbestendig en veilig systeem opbouwen, dat het louter afbeelden van onze lichamen overstijgt, bemoeilijkt en bevraagt?

Alle karakters roepen de vraag op wie van queer campagnes en trans-influencers profiteert. Is het ook ten gunste van queer zichtbaarheid of enkel voor financieel gewin?

Ik denk beide. Het is niet zo dat ik wil zeggen dat iedere vorm van queer influencerschap met banden tot bedrijven of kapitaal uitsluitend slecht is. Het heeft in zekere mate ook een functie. Er zijn Nederlandse influencers waarvan de gemeenschap zegt: het zijn ‘sell-outs’, ze verkopen zich aan zo’n bedrijf en verrijken zichzelf ermee, los van wat het daadwerkelijk voor de gemeenschap aan goeds teweeg brengt. Anderen zeggen ook weer dat door het zien van influencers, mensen zich op een laagdrempelige manier kunnen herkennen. Het mes snijdt aan meerdere kanten, het is geen eendimensionale zaak. Het voorstel dat ik wil doen is dat wij ons vooral bewust moeten zijn van de precariteit van dat model. Nadenken over andere vormen, zodat die emancipatoire lijn ook doorgaat als wij geen *hot topic* of interessante afzetmarkt meer zijn. Wat we nu zien gebeuren in onze samenleving is dat fascisme en populisme steeds prominenter worden. Ik kan mij een nabije toekomst voorstellen waarbij bedrijven op een gegeven moment bang worden of geforceerd worden om zich niet langer te verbinden aan de queer gemeenschap. Bijvoorbeeld door rechts radicaliserende investeerders of regressieve wetgeving. Het is een heel instabiel model om verder op te bouwen en zoveel herkenning en emancipatoire ontwikkeling vanaf te laten hangen.

Toen wij eerder samenwerkten bij Garage Rotterdam spraken wij over onder andere Mark Fisher, zijn boek *Capitalist Realism* en de gedachte dat wij zo vast zitten in het kapitalisme dat we er niet buiten kunnen denken. Zoals Fisher ook schrijft: ‘Het einde van de wereld is makkelijker voor je te zien dan het einde van kapitalisme’. Kunnen wij alleen van binnenuit het systeem veranderen of maken wij onszelf nog verder onderdeel van een systeem waar wij tegen zijn?

Goede gedachte, waar een hele belangrijke nuance in zit. Het heeft positieve uitwerkingen maar ook hypocriete facetten in zich. Zoals activisten die antikapitalistische leuzen van de daken schreeuwen, maar dan wel aan hele commerciële marketing-campagnes meedoen. Tegelijkertijd worden via dezelfde tactieken ook weer middelen gevonden om positieve zaken mogelijk te maken. Met het geld van zo’n campagne kan bijvoorbeeld ook weer geïnvesteerd worden in GoFundMe’s van mensen uit de gemeenschap. Het is belangrijk om die hypocrisie en complexiteit te erkennen. Niemand is vrij van de greep van het huidige model, niemand is meerel superieur.

In de tentoonstelling zit een zeker dystopisch karakter, waarbij er letterlijk nagedacht wordt over het afbreken van huidige (economische) structuren. Waar komt de titel vandaan en hoe verhoudt zich dat tot het dystopische?

Watch it collapse komt uit de tekst van een *Industrial Gabber* nummer. Die zin sprak mij aan en bleef in mijn hoofd rondspoken. Ik voel een verlossende kracht in zo’n nihilistische of haast apocalyptische combinatie van woorden. Ergens verheerlijk ik de gedachte dat het verlossend zou zijn als het allemaal eens knapt.

or capital is exclusively bad. It also has a function, to some extent. There are Dutch influencers of which the community says: “They are ‘sell-outs’, they sell themselves to such a company and enrich themselves, regardless of what it actually does for the community”. Others say that by seeing influencers, more people can recognize themselves, in an accessible way. The knife cuts both ways, it is not a one-dimensional matter. The proposal I want to make, is that we should be aware of the precarity of that model. We should be thinking about other forms, so that this emancipatory line will continue, even when we are no longer a hot topic or an interesting market. What we see in our society is that fascism and populism are becoming more and more prominent. I can envision a near future in which companies will be scared at some point, or will be forced to no longer commit themselves to the queer community, for example through right-wing radicalising investors or regressive legislation. It is a very unstable model to build on, and to depend so much recognition and emancipatory development on.

When we previously worked together at Garage Rotterdam, we talked about Mark Fisher, his book *Capitalist Realism* and the idea that we are so stuck in capitalism that we cannot think outside of it. As Fisher also writes, “It is easier to imagine the end of the world than the end of capitalism.” Can we only change the system from within, or do we make ourselves even more part of the system that we oppose?

This idea holds a very important nuance. Opposing the system has positive effects, but also hypocritical aspects, like activists who shout anti-capitalist slogans from the rooftops, but then participate in commercial marketing campaigns. At the same time, identical tactics are used to find means to make positive things possible. The money from such a campaign can, for example, also be reinvested in GoFundMe’s of people from the community. It is important to recognize that hypocrisy and complexity. No one is free from the grip of the current model, no one is morally superior.

The exhibition has a certain dystopian character, literally thinking about breaking down current economic structures. Where does the title come from, and how does it relate to the dystopian?

Watch it Collapse is derived from the lyrics of an Industrial Gabber song. That sentence took my attention and kept haunting me. I feel a redemptive power in such a nihilistic or almost apocalyptic combination of words. Somehow I glorify the thought that it would be liberating if it all collapsed. It is even impossible to prevent everything from collapsing, I think. At some point, we will just go down, and I want to embrace that downfall and give it therapeutic value in this series.

Construction and destruction are not only central to this series, but are always inherently linked to artistic practices. How does this new work compare to your older work?

Watch it Collapse is really a new phase for me. As a transgender person and artist, I was caught in a trap for a long time. I thought I was only allowed to make attractive and accessible works. The general image of trans people in the media created a sense of responsibility and a sense of duty for me. You can talk about gender relations or power structures from many perspectives, but I always felt the pressure to do so in a positive way, in a world that is already so ugly. I wanted to send a hopeful message. With this new work, I break somewhat with that idea. Mainly because of my political

Ergens is het ook niet te voorkomen dat alles eens gaat instorten. Op een gegeven moment gaan we gewoon ten onder, en die ondergang wil ik omarmen en therapeutische waarde toekennen in deze serie.

Constructie en destructie is niet alleen centraal in deze serie, maar is ook altijd inherent verbonden aan het kunstenaarschap. Hoe verhoudt dit nieuwere werk zich tot jouw oudere werk?

Watch it Collapse is echt een hele nieuwe stap voor mij. Als transgender persoon en kunstenaar zat ik lang in een fuik waar ik dacht alleen bekoorlijk en toegankelijk werk te mogen maken. De beeldvorming rondom trans personen zorgde bij mij voor verantwoordelijkheid en plichtsgevoel. Je kan het vanuit heel veel perspectieven hebben over genderverhoudingen of macht, maar ik voelde altijd wel de druk om in een wereld die zo lelijk is, dat wel vanuit een positieve manier te doen. Een hoopvolle boodschap. Met dit nieuwe werk breek ik enigszins met die lijn. Vooral vanuit een politieke overtuiging dat trans personen mogen breken met een lieve en zachtvaardige aanpak, maar dat zij ook met een vuist op tafel mogen slaan om onrecht en geweld aan te kaarten. Zonder aantrekkelijk of toegankelijk te hoeven zijn.

In jouw praktijk in het algemeen en in *Watch it Collapse* is er sprake van veel samenwerkingen en cross-overs naar andere disciplines. Kan je daar iets over vertellen?

Toen ik met fotografie begon, gebruikte ik al objecten, kleding en mode in mijn fotosets. Maar al snel loop je dan tegen grenzen aan. Sindsdien ben ik gaan samenwerken met een team van fantastische makers. Samen kunnen wij het werk naar een hoger niveau tillen. Zo werk ik samen met Joris Suk, hij ontwerpt alle couture en ontwikkelt de kledingstukken samen met Marloes Dadswell. In *Watch it Collapse* zijn onder andere het ‘motorpak’ en de kledingstukken van ‘The Unbearables’ in nauwe samenwerking met Joris ontwikkeld. In het ‘motorpak’ zien we duidelijk de invloed van het kapitalistische systeem op het lichaam. Het roept een benauwd en verstikkend gevoel op; wanneer je in het pak zit is ademen zeer beperkt mogelijk. Ik nodigde Zhizhong Keene uit om, geïnspireerd op stijlelementen uit de gabbercultuur, een grafische titel vorm te geven, die uiteindelijk als tattoo op mijn lichaam in de serie eindigde. Gabber is voor mij een onuitputtelijke inspiratiebron. Ondanks diens (commerciële) populariteit, heeft die cultuur altijd zijn originaliteit, integriteit en autonomie weten te behouden. Samen met Theo Konijnenburg heb ik het dashboard ontwikkeld voor het karakter van ‘Old Money’. Dit smeulende auto onderdeel, dat doet vermoeden dat ‘Old Money’ betrokken is geraakt bij een ongeluk, is vergelijkbaar met een dashboard van een Jaguar. Dit staat voor mij symbool voor zijn rijkdom. Tot slot heb ik vanuit diezelfde werkwijze met Oscar van Leest samengewerkt aan het geluid dat te horen is in de tentoonstelling. Samen met Renske van Vroonhoven kwam een geur tot stand, die te ruiken is in de buurt van het dashboard.

conviction that trans people can break with that gentle and inoffensive approach; they can also bang their fist on the table to address injustice and violence, without having to be attractive or accessible.

In your art practice in general, and in *Watch it Collapse* in particular, there are many collaborations and crossovers to other disciplines. Can you tell me something about that?

When I started doing photography, I already used objects, clothing and fashion in my photo sets. But I soon experienced the limits of this. Since then, I have started working with a team of fantastic creators. Together we can take the work to a next level. For example, I work with Joris Suk; he designs all the couture and develops the garments together with Marloes Dadswell. In *Watch it Collapse*, the “motorcycle suit” and the garments of “The Unbearables”, among other things, have been developed in close collaboration with Joris. In the “motorcycle suit”, we clearly see the influence of the capitalist system on the body. It evokes a stuffy and suffocating feeling; when you are wearing the suit, breathing symbolically becomes very complicated.

I invited Zhizhong Keene to design a graphic title inspired by stylistic elements from gabber culture, which eventually ended up as a tattoo on my body. Gabber is an inexhaustible source of inspiration for me. Despite its commercial popularity, the gabber culture has always managed to retain its originality, integrity and autonomy. Together with Theo Konijnenburg, I developed the dashboard for the character of “Old Money”. This smoldering car part, which suggests that “Old Money” has been involved in an accident, is comparable to a Jaguar dashboard. This symbolizes his wealth to me.

Finally, using the same method, I worked with Oscar van Leest on the sound piece that can be heard in the exhibition. And together with Renske van Vroonhoven, a scent was created that can be smelled near the dashboard.

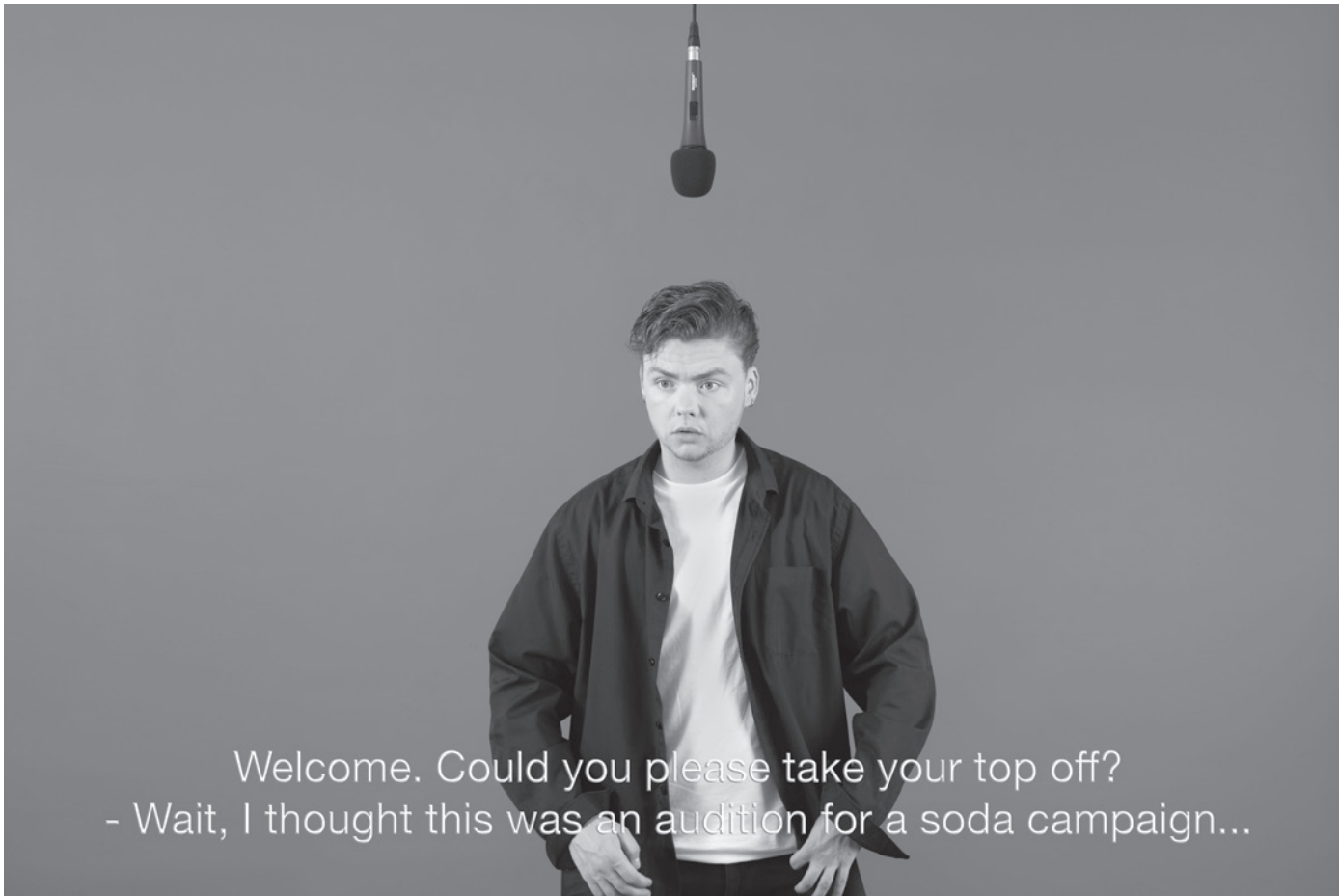
WATCH IT COLLAPSE Julius Thissen	EXHIBITION CREDITS/ TENTOONSTELLINGS CREDITS
15 7—8 10 23 POST Arnhem	Kostuumontwerp Costume design Joris Suk
Gecureerd door Curated by Youri Appelo	Kostuum ontwikkeling Costume development Marloes Dadswell
Grafisch ontwerp Graphic design Kai Udemä	Productie dashboard Dashboard development Theo Konijnenburg
Drukwerk Printing risowiso, Arnhem	Grafisch ontwerp Graphic design Zhizhong Keene
Supported by Ondersteund door Mondriaan Fonds Gemeente Arnhem Gemeente Nijmegen Provincie Gelderland Stichting Stokroos Cultuur Fonds	Geluidsontwerp Sound design Oscar van Leest
2023	Geur ontwikkeling Scent development Renske van Vroonhoven
	Studio- en camera assistentie Studio and camera assistance Ashley van de Wardt, Cara Insa Wittenhaus, Vera Moerkens, Sarjon Azouz
	Tattoo Zert-One

Max — The Face of Authenticity 1 (2023)

Max — The Face of Authenticity 2 (2023)

Welcome. Could you please take your top off?
- Wait, I thought this was an audition for a soda campaign...

Max — The Audition (2023)

Max — The Reach of Speech 1 (2023)

Max — The Reach of Speech 2 (2023)

Old Money Never Dies 2 (2023)

Old Money Never Dies 3 (2023)

The Unbearables 1 (2023)

The Unbearables 2 (2023)

The Unbearables 3 (2023)

The Unbearables 4 (2023)

The Unbearables 5 (2023)

P ——— OST ARNHEM

WATCH IT COLLAPSE
COLLAPSE
COLLAPSE
COLLAPSE
COLLAPSE
COLLAPSE
COLLAPSE

JULIUS THISSEN

15|7

8|10|23

POST Arnhem
Driekoningenstraat 16
6828 EN Arnhem

POST Nijmegen
Van Oldenbarneveltstraat 63A
6512 AT Nijmegen

Open Thursday to Sunday
12:00—17:00

www.platformpost.nl
info@platformpost.nl

PLATFORM FOR
CONTEMPORARY ART